



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยค่าชดเชย
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าชดเชยแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ ๔ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเสียชีวิต

(๒) สิ้นสุดสัญญาจ้าง

(๓) มหาวิทยาลัยเลิกจ้าง

ข้อ ๕ พนักงานจะได้รับค่าชดเชยก็ต่อเมื่อมีอายุงานตามเกณฑ์ ดังนี้

(๑) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน

(๒) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้ได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน

(๓) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้ได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้ได้รับค่าชดเชยไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน